

„ДНЕВНИКЪТЪ НА ВЛЮБЕНИЯ“.

Очитъ ѝ сѣ облѣха въ влага; гърдитъ ѝ се задъ-
хаха и вглѣбена тя се зачете.

1.

1, III. 913 г. 9 ч. сутриньта.

Er träuml fon etner Palme,
Die fern im Mergenland
Einsam und schweigen trauert
Auf brennender Felsénwald.

Днесъ се пробудихъ рано. Разходихъ се край мо-
рето и устнитъ ми неволно шепнатъ незабравимата пѣ-
сенъ на Хайне. Дивно е морето, ала по-силна е пѣсенъта
на поета,

Срѣдъ величието на природата моята самотность
ми тежи по-силно. Идватъ ми на умъ стиховетъ на Ла-
мартина:

Une chause vous manque — et tout est depuñlée

И наистина, за влюбениятъ всичката прелестъ и
вълшебство на природата опустява, кога липсва лю-
бимата.

Самотенъ, азъ повтарямъ безсмъртнитъ стихове на
Хайне и изживявамъ тѣхния трагизъмъ.

Хайнева боръ тжгува по палмата.

Азъ блѣнувамъ по тебъ.

И безъ да искамъ въ умътъ ми се повтарятъ сти-
ховетъ:

Er tröm fon einer palme . . .
Die fern in morgenland.

2.

Сжщиятъ день. Вечеръ.

Гледамъ морето. Слънцето залѣзва. Сипва се те-
менуженъ здрачъ; и птицитъ небесни се прибиратъ за